

Posezení u cimbálu

Kolikrát sme se s chlapama, při našech pátečních zkóškách, bavili o tem, že by bylo dobré udělat „někdy něco pro dědinu“, aby všeci neřikali, že chodíme do toho sklepa enom slopat. V tem „něco“ sme měli jasno, mělo to byt posezení s cimbálovó muzikó, enom to „někdy“ bylo dlóho ve hvězdách. Zlom nastal tehdá, dyž sme zjistili, že u nás nebude letos žádně košt vína a tak sme začali pomali plánovat termín. Dyž už sme měli jakési předběžné termín naplánované, nastal druhé zlom. Doneslo se k nám, že se na Václava chystá jakési „setkání na půl cesty“ mezi Lovčicama a Věteřovem, při kterém se má světit rekonstruované Věgrův kříž a následně že má probíhat bohoslužba v loveckém kostele. A bylo vymalované, cimbálka bude na Václava!

Dlóho sme uvažovali kde posezení u cimbálu udělat. V konkurenci kulturáku a malého hřiště nakonec vyhrál útulné areálek za hospodó a to ze dvó důvodů: nemuseli sme se starat o prodávání piva a gořalek (což bylo poměrně podstatné, protože je nás jak do marijáša dyž dvá pauzírujó) a nemuseli sme platit žádně pronájem (což bylo taky poměrně podstatné, protože sme do toho šli s vědomím, že akcu budeme financovat ze svých díravých kapes). Po zpětném ohlédnutí, nemožeme tento výběr než chválit, protože areálek za hospodó nejen nás svojó útulnó atmosféro opravdu nadchl a budó li se konat další ročníky, budeme se je snažit dělat právě tady.

Deň D, neboli páteční deň Svatého Václava nás přivítal po dvódením dešťu krásným ránem. A Bylo o to hezcí, že ve čtvrtek večer byla zrušená prohibica na tvrdé alkohol. Né že bysme ho chtěli nejak ve velkém chlemtat, ale byla menší pravděpodobnost nejaké kontrole. Nic tak nebránilo hladkému průběhu plánovaných akcí. No něco přece enom: posekat trávu, postavit stany, navozit a připravit stole, dřevo, burčák, víno, slivovicu, klobáse, chleby... No prostě práce tak akorát, aby se to dalo stihnót do dvóch hodin, kdy sme měli v krojách u Věgrova kříža vítat věteřáky. Všecko nakonec dobře dopadlo, aj udírnu sme roztopili, a po posvěcení a zpívání u kříža a v kostele sme se aji s věteřákama, obóma starostama a dalšíma učístníkama svěcení, přesunuli do areálu za hospůdku, kde v 6 hodin začala vyhrávat cimbálová muzika Kyjovsko. Ta hrála do zpěvu a tanca, pro zhruba stovku lidí dlóho do noci.

Detaile ani drby tady psat nebudu. Akca se nad očekávání vydařila, v čemž nás ostatně utvrzovali a utvrzujó ti, co se jí zúčastnili. Sme za to rádi, motivuje nás to k další práci. Je ale nutné říct, že na úspěchu nese svůj kus přičinění každě, kdo se jakkoli zapójl, at' už po organizační stránce, tak po stránce „dělání zábavy“. Moc nás těsí, že kromě domácích a věteřáků přijali naše pozvání aj naši folklorní kamarádi z ostatních dědin. Nekeří byli v Lovčicách vůbec poprvé v životě a věříme, že sme jim našu dědinu představili enom v tem nejlepším světle a že se k nám budó rádi vracet.

Shodli sme se na tem, že pořádání podobných akcí má v Lovčicách smysl a s nadšením už uvažujeme o druhém ročníku „tradičního“ posezení s cimbálovó muzikó a dófáme, že se vydaří aspoň tak jak ten první a že si ho spolem znova pořádně užijem.

Mužský spolek Lovčice